

anderledes bør og kan det ikke være i et Land som vort. Derfor har det ikke forundret mig, at det andet Thing har taget dette Lovforslag, som det forelaa fra Folkethinget, thi jeg troer, at Folkethinget har behandlet denne Sag paa en saadan Maade, at det ikke kunde vente en anden Behandling deraf paa det andet Sted. Det eneste Punkt, hvor der har været nogen Dissents, er Forslaget om Søofficereskolen. Som ogsaa allerede berørt af den ærede Ordfører, og som det fremgaaer af Endringsforslagene, er jeg imidlertid ikke enig med den ærede Ordfører i, at den Tanke, man har havt med Forslaget om Officereskolen, fuldstændig er opretholdt i Landstingets Forslag. Det er muligt, at den Tanke, som den ærede Ordfører har havt med Forslaget, er opretholdt; men den Tanke, jeg har havt med Forslaget, og den Tanke, som de ærede Medlemmer, der have stemt for de Forslag, jeg i den Retning har tilladt mig at stille, have havt, troer jeg ikke er opretholdt. Vor Tanke har været at see en Søofficereskole ordnet saaledes, at der i alt Fald er en Mulighed, om ikke Sandsynlighed for, at vi ogsaa kunde faae Almuesbørn til at gaae ind i den Skole, at vi ogsaa fra den almindelige Sømandsstand i Landet kunde faae Søofficerescorpet rekruteret. Men hver Linie, hvert Bogstav, hvorved Landstinget har forandret Folkethingets Forslag, gaaer i mine Dine i Retning af at forhindre denne Tankes Gjenemsførelse. Jeg nægter ikke, at saaledes som Forslaget er kommet til os, kunne Realister omkring fra Landets øvrige Egne, unge Mænd, som have levet under saa heldige Forhold til deres 14de Aar, at de have kunnet faae en god Opdragelse, komme med; men de unge Mænd, som til deres 14de Aar have maattet lade sig nøie med tarvelig Almueundervisning, ville i Reglen ikke efter Forslaget, saaledes som det nu er affattet, nogeninde kunne vente at blive admitterede; de ville komme til at concurrere med saa meget yngre Mennesker, at de ville føle sig generede ved at komme ind under saadanne Forhold. — Det er en Selvfølge, at jeg kunde have havt Lust til at gaae videre, end de Forslag antyde, som jeg har været med til at stille; men efter, hvad Folkethinget vedtog ved tredie Behandling, troede

jeg, det var rigtigt at slutte mig til den Stilling, Folkethinget da indtog. Hvad angaaer det første Forslag, da gaaer det, som i det Hele taget Forslagene gjøre, ud paa at føre Lovforslaget tilbage til, hvad Folkethinget ved tredie Behandling vedtog. Da hed det i § 19: „Officereskolen bestaaer af 2 toaarige Classer; Underviisningen i hver af dem begynder paany hvert andet Aar“. Dette er forandret til: „Officereskolen bestaaer af 2 Classer; Underviisningen i hver af dem varer 2 Aar“. Det vil altsaa sige, at i hver af de toaarige Classer kan der være to Afdelinger, eller med andre Ord, der kan være 4 Classer, uagtet der staaer 2. Finantsielt taget vil det koste mindst halvanden Gang saameget som det, Folkethinget tidligere vedtog. Det er det hovedsagelige Indhold, at det vil koste halvanden Gang saameget at holde Underviisningen vedlige ved denne Skole, imod hvad man tidligere har antaget. Vil man gaae ind derpaa, kan man tilnød blive staaende ved den Redaction, som Landstinget har vedtaget. Det er en Selvfølge, at Ordningen ogsaa i denne Henseende er til Fordeel for de unge Mennesker, som søge at komme ind og ere saaledes præparerede fra Børn af, at de kunne komme ind i Skolen i en tidlig Alder. Om Forslaget under Nr. 2, som vil sætte en Minimumsgrændse, har den ærede Ordfører sagt, at det ikke har nogen Betydning, enten en saadan Grændse staaer der eller ikke. Men hvorfor har man saa lagt saa megen Vægt paa at faae den slettet, naar det ikke har nogen Betydning, om den staaer der eller ikke? For mig har dens Optagelse den Betydning, at de af mig nævnte unge Mennesker, der først i den ved Minimumsgrændsen fastsatte Alder kunne have baade den forlangte Søfart og den forlangte Kundskabsgrad, da kunne komme til at concurrere med Sevndrebende, hvorimod de, hvis man sletter Minimumsgrændsen, ville komme til at concurrere med ikke lidt yngre Mennesker. Under Nr. 3 er der foreslaaet, at den Orlogsfart, de unge Mennesker skulle have, skal begynde fra det 15de Aar. Man har jo tidligere htrret, at man ikke kunde forlange, at Børn i deres 13de eller 14de Aar skulle bestemme sig til, hvad de vilde være, men nu